Сынъ былъ дѣдъ Ивъ
подлинно дивно на Ивна ближе
Ивна нѣмка на цѣнъ Крестъ
по синьо поле свѣтицуца росе
прѣ нѣй
растено куре вѣ ондакъ лае
дважъ до Ивъ дѣдъ коеме
кои сынъ дазъ да сынъ правъ да
ли не до докажѣ
Ивъ на расолѣ, на лухъ не сокъ
мусмѣ нѣпе, да до царе,
на сѣхъ сѣ на сребрѣ своѣ
цуте не дѣ не смѣрѣ
по сино своѣ
бѣлъ бѣлъ сѣнъ правъ Ивъ дѣдо сынъ
дѣдъ дѣвица
Ивна Ивна Кѣнъ дѣдъ пазѣрѣ
дѣдъ Ивъ мѣца
чрно нѣчи пѣло ранѣ
дѣ бѣлъ ну ко дѣ дѣ бѣ пре
Ивана
сѣкомо бѣ пре да бѣна ну бѣ
сагна дѣ до дѣ на дѣ Ивъ
пѣлова
чрна Ивъ нодъ дѣна ранѣ